

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1201/2019
20.11.2019. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Јасмине Васовић и Радмиле Драгичевић-Дичић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Лазин, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због продуженог кривичног дела спречавање службеног лица у вршењу службене радње из члана 322. став 3. у вези става 2. и 1. у вези члана 61. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Немање Васиљевића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Бору К.255/17 од 20.12.2018.године и Апелационог суда у Нишу Кж1 291/2019 од 12.06.2019.године, у седници већа одржаној дана 20.11.2019.године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Немање Васиљевића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Бору К.255/17 од 20.12.2018.године и Апелационог суда у Нишу Кж1 291/2019 од 12.06.2019.године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Бору К.255/17 од 20.12.2018.године окривљени АА је оглашен кривим због извршења кривичног дела спречавање службеног лица у вршењу службене радње из члана 322. став 3. у вези става 2. и 1. КЗ и кривичног дела спречавање службеног лица у вршењу службене радње у покушају из члана 322. став 3. у вези става 2. и 1. и става 5. КЗ, па су му за наведена кривична дела претходно утврђене појединачне казне затвора у трајању од по 6 месеци и затим је осуђен на јединствену казну затвора у трајању од 11 (једанаест) месеци.

Истом пресудом окривљени је обавезан да надокнади трошкове кривичног поступка и то оштећеном ББ у износу од 81.000,00 динара, Основном јавном тужилаштву у Бору у износу од 23.000,00 динара и суду у износу од 75.637,00 динара, као и да на име паушала плати суду износ од 10.000,00 динара, а све у року од 15 дана под претњом принудне наплате. Оштећени ББ и ВВ су ради остваривања имовинскоправног захтева упућени на посебну парницу.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Кж1 291/2019 од 12.06.2019.године делимично су усвојене жалбе бранилаца окривљеног АА, па је преиначена пресуда Основног суда у Бору К.255/17 од 20.12.2018.године у погледу правне оцене дела и одлуке о кривичној санкцији, тако што је Апелациони суд у Нишу радње за које је окривљени АА оглашен кривим првостепеном пресудом правно квалификовао као продужено кривично дело спречавање службеног лица у вршењу службене радње из члана 322. став 3. у вези става 2. и 1. у вези члана 61. КЗ и осудио га је на казну затвора у трајању од 10 (десет) месеци, док су у преосталом делу жалбе бранилаца окривљеног одбијене као неосноване и првостепена пресуда је у непреиначеном делу потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА - адвокат Немања Васиљевић, због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји поднети захтев, те да укине првостепену и другостепену одлуку и предмет врати на поновно суђење првостепеном или другостепеном суду или да преиначи само другостепену пресуду и окривљеног ослободи од оптужбе за кривично дело за које је оглашен кривим, као и да браниоца обавести о седници већа.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је, након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Указујући на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, бранилац окривљеног АА у поднетом захтеву истиче да дело за које је окривљени правноснажно оглашен кривим и осуђен није кривично дело, обзиром да у његовим радњама описаним у изреци првостепене пресуде, а које радње је другостепени суд правно квалификовао као продужено кривично дело спречавање службеног лица у вршењу службене радње из члана 322. став 3. у вези става 2. и 1. у вези члана 61. КЗ, нема елемената бића тог кривичног дела. Наиме, како по ставу браниоца окривљени према полицијским службеницима ББ и ГГ није употребио силу и није им упућивао претњу, нити је са умишљајем нанео лаку телесну повреду полицијском службенику ББ, већ је аутомобилом напустио лице места, а да за то није имао одобрење од полицијских службеника, то се може радити само о прекршају из члана 166. став 1. Закона о безбедности саобраћаја, док у односу на други догађај нема ни елемената прекршаја, обзиром да окривљени није упућивао никакву претњу полицијским службеницима ДД и ВВ и према њима није применио активну силу, нити је умишљајно нанео лаке телесне повреде полицијском службенику ВВ, већ је окривљени, због претеране употребе

силе према њему од стране полицијских службеника, само покушао да се отргне и заштити, дакле пружао је пасивни отпор и полицијски службеници су њему нанели лаке телесне повреде.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног се, по оцени Врховног касационог суда, не могу прихватити као основани, из следећих разлога:

Основни облик кривичног дела спречавање службеног лица у вршењу службене радње из члана 322. став 1. Кривичног законика („Службени гласник РС“, број 72/2009 од 03.09.2009.године, са ступањем на снагу дана 11.09.2009. године), који је важио у време извршења кривичног дела и у време доношења побједних правоснажних пресуда, чини онај ко силом или претњом да ће непосредно употребити силу спречи службено лице у вршењу службене радње коју предузима у оквиру својих овлашћења или га на исти начин принуди на вршење службене радње. Ставовима 2. и 3. овог члана прописани су тежи облици овог кривичног дела и то ставом 2. ако приликом извршења дела из става 1. овог члана учинилац увреди или злостави службено лице или му нанесе лаку телесну повреду или прети употребом оружја, а ставом 3. ко дело из става 1. и 2. овог члана учини према службеном лицу у вршењу послова јавне или државне безбедности или дужности чувања јавног реда и мира, спречавања или откривања кривичног дела, хватања учиниоца кривичног дела или чувања лица лишеног слободе.

Имајући у виду цитирани законски опис бића кривичног дела спречавање службеног лица у вршењу службене радње из члана 322. КЗ, то, по налажењу овога суда, из чињеничног описа кривичног дела утврђеног у изреци првостепене пресуде, јасно и недвосмислено произилази да се у описаним радњама окривљеног АА стичу сва битна законска обележја продуженог кривичног дела спречавање службеног лица у вршењу службене радње из члана 322. став 3. у вези става 2. и 1. у вези члана 61. КЗ извршеног на штету полицијских службеника ПУ ... ББ, ГГ, ДД и ВВ, а за које кривично дело је окривљени АА у овом кривичном поступку правоснажно оглашен кривим, па су стога супротни наводи браниоца окривљеног којима се указује на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП оцењени као неосновани.

Ово са разлога јер, супротно наводима браниоца окривљеног, по налажењу Врховног касационог суда, изрека правоснажне пресуде садржи опис радње извршења предметног кривичног дела, а која се састоји у спречавању, односно покушају спречавања службених лица у вршењу службене радње коју су предузели у оквиру својих овлашћења и то у конкретном случају у оквиру послова јавне безбедности и дужности чувања јавног реда и мира, при чему је код оба кривична дела која су ушла у састав продуженог кривичног дела јасно описана употреба силе од стране окривљеног АА према овлашћеним службеним лицима која је управљена на спречавање службених лица у вршењу службене радње у оквиру послова јавне безбедности и дужности чувања јавног реда и мира.

Наиме, у изреци правноснажне пресуде ближе је описана употреба моторне силе према полицијским службеницима ПУ ... ББ и ГГ који су предузимали службену радњу прегледа лица, предмета и возила и то на тај начин што је окривљени путничко моторно возило којим је управљао и са којим је заустављен покренуо и том приликом бочном левом страном возила ударио полицијског службеника оштећеног ББ у пределу десне ноге са спољне стране изнад колена и напустио лице места, а описана је и употреба силе према полицијским службеницима ДД и ВВ који су предузимали службену радњу полицијског хапшења окривљеног и то на тај начин што је окривљени истима задавао ударце ногом, при чему је описана и квалификаторна околност тежег облика кривичног дела из члана 322. став 2. КЗ - наношење лаких телесних повреда службеним лицима ББ и ВВ приликом извршења основног облика дела из става 1. члана 322. КЗ.

Са изнетих разлога, налазећи да побијаним пресудама није учињена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, на коју се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Немање Васиљевића, то је Врховни касациони суд на основу члана 491. став 1. ЗКП наведени захтев браниоца окривљеног одбио као неоснован.

Записничар-саветник
Снежана Лазин,с.р.

Председник већа-судија,
Невенка Важић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић